

สรุปข่าวการประชุมคณะรัฐมนตรี

วันที่ 9 พฤษภาคม 2566

ประเด็นเศรษฐกิจและกระทรวงการคลัง

1. เรื่อง รายงานการประเมินผลโครงการในภาพรวม รอบ 6 เดือน ครั้งที่ 3 และรายงานการประเมินผลลัพธ์ต่อระบบเศรษฐกิจและสังคม ภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจ **กระทรวงการคลัง** กู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหา เยียวยา และฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พ.ศ. 2563

คณะรัฐมนตรีรับทราบตามที่ **กระทรวงการคลัง** (กค.) เสนอ รายงานการประเมินผลโครงการในภาพรวม รอบ 6 เดือน ครั้งที่ 3 และรายงานการประเมินผลลัพธ์ต่อระบบเศรษฐกิจและสังคม ภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจ กค. กู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหา เยียวยา และฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พ.ศ. 2563 [เป็นการดำเนินการตามระเบียบ กค. ว่าด้วยการประเมินผลการใช้จ่ายเงินกู้เพื่อแก้ไขปัญหา เยียวยา และฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พ.ศ. 2564 ข้อ 5 (3) ที่กำหนดให้คณะกรรมการประเมินผลการใช้จ่ายเงินกู้ตามพระราชกำหนด (คปก.) ประเมินผลโครงการและจัดทำรายงานเสนอต่อรัฐมนตรีว่าการ **กระทรวงการคลัง** เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีทราบ ทุกหกเดือนและข้อ 9 ที่กำหนดให้ภายใน 120 วันนับตั้งแต่วันสิ้นสุดโครงการสุดท้ายที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติหรือมอบหมายให้หน่วยงานเจ้าของโครงการหรือแผนงานโดยใช้เงินกู้ตามพระราชกำหนดให้อำนาจ กค. กู้เงินฯ ให้ คปก. จัดทำรายงานการประเมินผลโครงการในภาพรวม รวมทั้งรายงานการประเมินผลลัพธ์ต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ] ซึ่ง คปก. ให้ความเห็นชอบแล้วเมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2566 สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

1. รายงานการประเมินผลโครงการในภาพรวม รอบ 6 เดือน ครั้งที่ 3 ภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจ กค. กู้เงินฯ

1.1 การประเมินผลโครงการในภาพรวมฯ จะประเมินภายใต้ 3 แผนงาน ประกอบด้วย (1) แผนงานหรือโครงการที่มีวัตถุประสงค์ทางการแพทย์และสาธารณสุข เพื่อแก้ไขปัญหาการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) (2) แผนงานหรือโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือ เยียวยา และชดเชยให้กับภาคประชาชน เกษตรกร และผู้ประกอบการซึ่งได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การระบาดของโควิด-19 และ (3) แผนงานหรือโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโควิด-19 โดยจะสุ่มตัวอย่างโครงการทั้งหมด 400 โครงการ (จากทั้งหมด 1,088 โครงการ) กรอวงเงินตามที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ จำนวน 980,812.25 ล้านบาท (จากรอบวงเงินรวม 982,228.52 ล้านบาท) ทั้งนี้ ในการประเมินผลโครงการในภาพรวมฯ พบว่า เกิดเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจ จำนวน 3,184,358.34 ล้านบาท สร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ จำนวน 796,849.53 ล้านบาท มีรายได้จากการจัดเก็บภาษีทั้งทางตรงและทางอ้อมที่คาดว่าจะรัฐจะได้รับกลับคืนสูงสุด ภายในระยะเวลา 3 ปี จำนวน 630,157.49 ล้านบาท และสามารถรักษาการจ้างงานในช่วงที่มีการดำเนินโครงการสะสม จำนวน 20.51 ล้านอัตรา รวมทั้งเกิดการจ้างงาน การพัฒนาทักษะและการพัฒนาอาชีพ จำนวน 414,322 ราย นอกจากนี้ ผลการประเมินโครงการในภาพรวมตามหลักเกณฑ์การประเมินผล

5 ด้าน ประกอบด้วย ความสอดคล้องและความเชื่อมโยงประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ ผลกระทบ และความยั่งยืน มีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับดีมาก

1.2 ผลการประเมินระดับแผนงานภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจ กค. กู้เงินฯ สรุปได้ ดังนี้

1.2.1 แผนงานที่ 1 แผนงานหรือโครงการที่มีวัตถุประสงค์ทางการแพทย์และสาธารณสุขเพื่อแก้ไขปัญหาโควิด-19

(1) การประเมินผลโครงการ จำนวน 51 โครงการ กรอบวงเงินรวม 63,398.96 ล้านบาท มีผลเบิกจ่ายรวม 59,051.04 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 93.14 ของกรอบวงเงิน มีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับดีมาก

(2) ผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคม เกิดเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจ จำนวน 63,559.74 ล้านบาท มีรายได้จากการจัดเก็บภาษีทั้งทางตรงและทางอ้อมที่คาดว่าจะได้รับกลับคืนสูงสุด ภายในระยะเวลา 3 ปี จำนวน 12,267.03 ล้านบาท รวมทั้งช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายด้านสาธารณสุขให้กับประชาชนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่ติดเชื้อโควิด-19 ยกระดับการดำเนินงานด้านการวิจัยและพัฒนาการผลิตวัคซีน และเพิ่มความเชื่อมั่นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อระบบสาธารณสุขของประเทศไทย

(3) ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ เช่น อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านและอาสาสมัครสาธารณสุขได้รับค่าตอบแทน เบี้ยหวัด และชดเชยค่าเสี่ยงภัย รวมเป็นมูลค่าทั้งสิ้น 6,222.14 ล้านบาท สถานพยาบาลและโรงพยาบาลทั่วประเทศได้รับการสนับสนุนครุภัณฑ์ อุปกรณ์ทางการแพทย์ จำนวน 33,820 รายการ เช่น เครื่องช่วยหายใจ เครื่องเอกซเรย์ เครื่องตรวจความดัน รถพยาบาล วัสดุทางการแพทย์ และประชาชนได้รับวัคซีนป้องกันโควิด-19 จำนวน 45.90 ล้านโดส

1.2.2 แผนงานที่ 2 แผนงานหรือโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือเยียวยา และชดเชยให้กับภาคประชาชน เกษตรกร และผู้ประกอบการ ซึ่งได้รับผลกระทบจากโควิด-19

(1) การประเมินผลโครงการ จำนวน 20 โครงการ กรอบวงเงินรวม 709,059.02 ล้านบาท มีผลเบิกจ่ายรวม 704,749.81 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 99.39 ของกรอบวงเงิน โดยมีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับดีมาก

(2) ผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคม เกิดเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจ จำนวน 2,304,509.85 ล้านบาท มีรายได้จากการจัดเก็บภาษีทั้งทางตรงและทางอ้อมที่คาดว่าจะได้รับกลับคืนสูงสุด ภายในระยะเวลา 3 ปี จำนวน 444,837.87 ล้านบาท รวมทั้งช่วยชะลอการเกิดหนี้เสียหรือการเพิ่มขึ้นของหนี้สินครัวเรือน บรรเทาผลกระทบครอบครัวจากเงินช่วยเหลือเยียวยาต่าง ๆ และลดความเครียด ความวิตกกังวลของประชาชน

(3) ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ มีประชาชนได้รับ การช่วยเหลือ เยียวยา ชดเชยรายได้ และบรรเทาค่าใช้จ่ายในช่วงที่มีการแพร่ระบาดของโควิด-19 รวมมูลค่าทั้งสิ้น 704,749.72 ล้านบาท โดยมีผู้ได้รับผลประโยชน์ เช่น ประชาชนที่ได้รับเงินช่วยเหลือจากโครงการเราชนะ จำนวน 32,866,393 ราย กลุ่มเปราะบาง จำนวน 6,663,602 ราย และเกษตรกร จำนวน 7,565,880 ราย

1.2.3 แผนงานที่ 3 แผนงานหรือโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19

(1) การประเมินผลโครงการ จำนวน 329 โครงการ กรอบวงเงินรวม 208,354.27 ล้านบาท มีผลเบิกจ่าย 185,538.47 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 89.05 ของกรอบวงเงิน โดยมีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับดีมาก

(2) ผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคม เกิดเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจ จำนวน 816,288.75 ล้านบาท มีรายได้จากการจัดเก็บภาษีทั้งทางตรงและทางอ้อมที่คาดว่าจะได้รับกลับคืนสูงสุดภายในระยะเวลา 3 ปี จำนวน 173,052.59 ล้านบาท รวมทั้งชะลอการว่างงาน การเลิกจ้างงาน และรักษาระดับการจ้างงาน และกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น

(3) ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ เช่น สนับสนุน การจ้างงานและรักษาระดับการจ้างงานในช่วงการแพร่ระบาดของโควิด-19 จำนวน 237,884 ราย ยกระดับกำลังการผลิตผ่านการพัฒนาพื้นที่เกษตรกรรมตามแนวทางเกษตรทฤษฎีใหม่และพื้นที่ต้นแบบ “โคก หนอง นา” 2 รวมทั้งยกระดับกลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่ จำนวน 55,651 แปลงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เป็นการปรับปรุง ซ่อมแซม ถนน จำนวน 548 แห่ง และจัดการแหล่งน้ำต่าง ๆ ทั้งแหล่งน้ำชลประทาน แหล่งน้ำบาดาล และแหล่งน้ำธรรมชาติ จำนวน 782 แห่ง

2. รายงานการประเมินผลลัพธ์ต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจ กค. กู้เงินฯ โดยใช้ 3 แบบจำลอง ดังนี้

2.1 แบบจำลองเศรษฐกิจมหภาค เป็นการวิเคราะห์ผลกระทบจากการมีโครงการภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจ กค. กู้เงินฯ ว่าส่งผลต่อเป้าหมายเศรษฐกิจมหภาคอย่างไรแบ่งออกเป็น 8 ส่วน ดังนี้

2.1.1 ผลกระทบต่อมูลค่าทางเศรษฐกิจ (Gross domestic product GDP) การใช้จ่ายเงินกู้ภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจ กค. กู้เงินฯ จำนวน 950,590.60 ล้านบาท ส่งผลให้มูลค่า GDP รวมตั้งแต่ปี 2563-2566 เพิ่มขึ้น 0.80 ล้านล้านบาท และเมื่อพิจารณาตามแผนงาน พบว่า การใช้จ่ายเงินกู้ตามแผนงานที่ 2 ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือ เยียวยา และชดเชยให้กับภาคประชาชน เกษตรกร และผู้ประกอบการ ซึ่งได้รับผลกระทบจากโควิด -19 ส่งผลให้มูลค่าทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นมากที่สุดจำนวน 0.59 ล้านล้านบาท

2.1.2 ผลกระทบต่ออัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่แท้จริง (Real GDP Growth) การใช้จ่ายเงินกู้ฯ ส่งผลให้ Real GDP Growth เพิ่มขึ้นทั้งหมดร้อยละ 4.89 โดยในปี 2564 อัตราเติบโตเพิ่มขึ้นสูงสุดที่ร้อยละ 2.48

2.1.3 ผลกระทบต่อ GDP ของจังหวัด (Gross Provincial Product GPP) การใช้จ่ายเงินกู้ฯ ส่งผลต่อ GPP สูงสุด 5 จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร (ส่วนเพิ่มจากการมีโครงการ 29,669.28 ล้านบาท) ชลบุรี (ส่วนเพิ่มจากการมีโครงการ 10,017.95 ล้านบาท) สมุทรปราการ (ส่วนเพิ่มจากการมีโครงการ 7,711.10 ล้านบาท) ปทุมธานี (ส่วนเพิ่มจากการมีโครงการ 7,169.12 ล้านบาท) และระยอง (ส่วนเพิ่มจากการมีโครงการ 4,134.43 ล้านบาท)

2.1.4 ผลกระทบต่อการจ้างงาน การใช้จ่ายเงินกู้ฯ ส่งผลให้จำนวนการจ้างงานรวมตั้งแต่ปี 2563-2566 ของทุกสาขาการผลิตเพิ่มขึ้น จำนวน 850,676 ราย โดยโครงการที่มีการจ้างงานมากที่สุด ได้แก่

โครงการยกระดับเศรษฐกิจและสังคมรายตำบลแบบบูรณาการ (1 ตำบล 1 มหาวิทยาลัย) 4 โครงการส่งเสริมการจ้างงานใหม่สำหรับผู้จบการศึกษาใหม่โดยภาครัฐและเอกชน และโครงการ 1 ตำบล 1 กลุ่มเกษตรทฤษฎีใหม่ 5

2.1.5 ผลกระทบต่อรายได้รัฐบาลต่อผู้มีงานทา การใช้จ่ายเงินกู้ฯ ส่งผลให้รายได้ของรัฐบาลต่อผู้มีงานทาเพิ่มขึ้นรวมตั้งแต่ปี 2563-2566 จำนวน 39,738 บาท/คน โดยรายได้รัฐบาลดังกล่าวข้างต้น ประมาณร้อยละ 88 มาจากภาษีอากร และประมาณร้อยละ 12 มาจากรายได้จากรัฐวิสาหกิจ

2.1.6 ผลกระทบต่ออัตราเงินเฟ้อ การใช้จ่ายเงินกู้ส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อตั้งแต่ปี 2563-2566 ปรับตัวสูงขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 0.05 ต่อปี โดยในปี 2564 เพิ่มขึ้นมากที่สุดอยู่ที่ร้อยละ 0.08 ซึ่งจากผลการประเมินดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่าการดำเนินโครงการภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจ กค. กู้เงินฯ ไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงเงินเฟ้อในปีที่มีโครงการโดยตรง

2.1.7 ผลกระทบต่อความยั่งยืนด้านการคลัง การใช้จ่ายเงินกู้ฯ ส่งผลให้สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อ GDP รวมตั้งแต่ปี 2563-2566 เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 6.54 ต่อปี แต่ยังคงอยู่ภายใต้กรอบความยั่งยืนทางการคลัง ซึ่งไม่เกินร้อยละ 70 (ในปี 2566 มีสัดส่วนหนี้ที่อยู่ร้อยละ 63)

2.1.8 ผลกระทบต่อผลผลิตที่ระดับศักยภาพ การใช้จ่ายเงินกู้ฯ ส่งผลให้ผลผลิตที่ระดับศักยภาพหรือผลผลิตสูงสุดที่ประเทศสามารถผลิตได้รวมตั้งแต่ปี 2563-2570 เพิ่มขึ้นจำนวน 3,358,321.22 ล้านบาท โดยตั้งแต่ปี 2567-2570 ผลผลิตที่ระดับศักยภาพจะเพิ่มขึ้นมากที่สุด เนื่องจากการมีโครงการบางประเภท เช่น โครงการอบรมเพื่อส่งเสริมการจ้างงานและโครงการที่มีการลงทุนซื้อเครื่องจักร ซึ่งจะส่งผลให้ผลิตภาพแรงงานและผลิตภาพทุนสูงขึ้น อย่างไรก็ตาม ในระยะสั้น แรงงานอาจยังไม่สามารถนำความรู้ไปปรับใช้ได้ทันที แต่ในระยะยาวแรงงานจะเกิดความชำนาญจากการใช้เครื่องจักรเพิ่มขึ้น ส่งผลให้เกิดกระบวนการคิดวิเคราะห์เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะด้านต่าง ๆ ที่สูงขึ้นและสามารถสร้างผลผลิตได้เพิ่มขึ้น

2.2 แบบจำลองดุลยภาพทั่วไปเชิงพลวัต เป็นการวิเคราะห์ผลกระทบจากการเชื่อมโยงภาคส่วนหลักต่าง ๆ ในระบบเศรษฐกิจ ซึ่งจะสะท้อนออกเป็นผลผลิตรายสาขาและผลิตทางสังคม ดังนี้

2.2.1 มูลค่าทางเศรษฐกิจที่แท้จริง (Real GDP)

(1) ผลการวิเคราะห์ส่วนต่างของ Real GDP ระหว่างกรณีที่มีโครงการและไม่มีโครงการภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจ กค. กู้เงินฯ โดยคัดเลือกโครงการที่มีสัดส่วนการใช้จ่ายเงินกู้ฯ สูงที่สุดจำนวน 19 โครงการ ซึ่งการใช้จ่ายเงินกู้ฯ กรณีที่มีโครงการฯ ส่งผลให้ Real GDP รวมทั้งหมดเพิ่มสูงขึ้น จำนวน 171,741.53 ล้านบาท และมีอัตราการเจริญเติบโต Real GDP เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.36 อย่างไรก็ตาม กรณีที่ไม่มีโครงการฯ จะทำให้มูลค่า Real GDP มีเพียง 12,653,517.43 ล้านบาท

(2) ผลการวิเคราะห์ส่วนต่างของ Real GDP ระหว่างกรณีที่มีโครงการเงินโอนเพื่อเยียวยาหรือกระตุ้นการใช้จ่ายและกรณีที่ไม่มีโครงการภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจ กค. กู้เงินฯ โดยคัดเลือกโครงการเงินโอนฯ จำนวน 11 โครงการ เช่น โครงการคนละครึ่ง โครงการเราชนะ โครงการกำลังใจ และโครงการเราเที่ยวด้วยกัน ส่งผลให้มูลค่า Real GDP รวมเพิ่มสูงขึ้นมากที่สุด จำนวน 146,189.33 ล้านบาท

(3) ผลการวิเคราะห์ส่วนต่างของ Real GDP ระหว่างกรณีที่มีโครงการที่มีวัตถุประสงค์อื่นที่ไม่ใช่โครงการเงินโอนฯ กับกรณีที่ไม่มีโครงการภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจ กค. กู้เงินฯ โดยคัดเลือกโครงการที่มีวัตถุประสงค์อื่นที่ไม่ใช่โครงการเงินโอนฯ จำนวน 8 โครงการ เช่น โครงการค่าบริการ

สาธารณสุขภายใต้ระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ โครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ ประยุกต์สู่ “โคก หนอง นา โมเดล” และโครงการส่งเสริมการจ้างงานใหม่สำหรับผู้จบการศึกษาใหม่โดยภาครัฐและเอกชน ส่งผลให้มูลค่า Real GDP โดยรวมเพิ่มสูงขึ้น จำนวน 25,552.20 ล้านบาท

2.2.2 ผลผลิตรายสาขา การใช้จ่ายเงินกู้ฯ ส่งผลให้ผลผลิตรายสาขาทั้งหมดจาก 88 สาขาการผลิต (แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มภาคการเกษตร จำนวน 68 สาขา เช่น การทำนา การทำไร่ผัก และการทำสวนผลไม้ และกลุ่มนอกภาคการเกษตร จำนวน 20 สาขา เช่น การผลิตชา กาแฟ และเครื่องดื่มกึ่งสำเร็จรูป ต่าง ๆ สถาบันการเงิน และการขนส่ง) เพิ่มขึ้น 1,308,511.58 ล้านบาท ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาสาขาการผลิตที่มีมูลค่าผลผลิตมากที่สุดจากการใช้จ่ายเงินกู้ฯ คือ การค้าปลีก ซึ่งเพิ่มขึ้น 325,564.47 ล้านบาท

2.2.3 ผลผลิตทางสังคม แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

(1) ด้านสาธารณสุข การใช้จ่ายงบประมาณของโครงการเกิดขึ้นในช่วงที่มีการผ่อนคลายนโยบายภาครัฐเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโควิด -19 (ช่วงวันที่เริ่มระบาด 1 เมษายน 2564 เป็นต้นไป) โดยส่วนใหญ่เป็นการจัดซื้ออุปกรณ์การแพทย์และสาธารณสุข

(2) ด้านการกระจายรายได้ การใช้จ่ายเงินกู้ฯ ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจครัวเรือน โดยช่วยให้รายได้ของครัวเรือนโดยเฉลี่ยทุกระดับชั้นไม่ลดลง และสามารถลดระดับความเหลื่อมล้ำในการกระจายได้เพียงเล็กน้อย

2.3 แบบจำลองปัจจัยการผลิต เป็นการวิเคราะห์ผลกระทบว่าเมื่อเงินกู้ฯ ลงไปในแต่ละภาคการผลิตจะมีผลกระทบทางตรงและทางอ้อม รวมถึงผลกระทบทางเศรษฐกิจอื่น ๆ อย่างไร เช่น การจ้างงานและค่าจ้างที่สูงขึ้น โดยการประเมินโครงการได้สุ่มตัวอย่างโครงการ/แผนงานทั้งหมด 400 โครงการ (จากทั้งหมด 1,088 โครงการ) กรอบวงเงิน 980,812.25 ล้านบาท ซึ่งพบว่า เกิดเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจ จำนวน 3,184,358.34 ล้านบาท สร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ จำนวน 756,849.53 ล้านบาท มีรายได้จากการจัดเก็บภาษีทั้งทางตรงและทางอ้อมที่คาดว่าจะได้รับกลับคืนสูงสุด ภายในระยะเวลา 3 ปี จำนวน 630,157.49 ล้านบาท และสามารถรักษาการจ้างงานในช่วงที่มีการดำเนินโครงการสะสม จำนวน 20.51 ล้านอัตรา รวมทั้งเกิดการจ้างงานการพัฒนาทักษะ และการพัฒนาอาชีพ จำนวน 414,322 ราย

2. เรื่อง สรุปภาพรวมดัชนีเศรษฐกิจการค้าประจำเดือนมีนาคม 2566

คณะรัฐมนตรีรับทราบสรุปภาพรวมดัชนีเศรษฐกิจการค้าประจำเดือนมีนาคม 2566 ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ ดังนี้

สาระสำคัญ

1. สรุปภาพรวมดัชนีเศรษฐกิจการค้าเดือนมีนาคม 2566 ดังนี้

ดัชนีราคาผู้บริโภคของไทย เดือนมีนาคม 2566 เท่ากับ 107.76 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน ซึ่งเท่ากับ 104.79 ส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อทั่วไป สูงขึ้นร้อยละ 2.83 (YoY) ชะลอตัวต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 3 และต่ำสุดในรอบ 15 เดือน ทำให้อยู่ในกรอบเป้าหมายเงินเฟ้อที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและคณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) กำหนดไว้ สาเหตุสำคัญมาจากการลดลงของราคาน้ำมันเชื้อเพลิงและสินค้าอาหารที่ราคาชะลอตัวเกือบทุกกลุ่มสินค้า ทั้งไข่และผลิตภัณฑ์นม ผักและผลไม้ เครื่องประกอบอาหาร

อาหารบริโภคในบ้านและนอกบ้าน นอกจากนี้ ฐานราคาที่ใช้คำนวณเงินเฟ้อในปี 2565 อยู่ระดับสูง มีส่วนทำให้เงินเฟ้อชะลอตัว สำหรับเฉลี่ยไตรมาสแรกของปี 2566 อัตราเงินเฟ้อสูงขึ้นร้อยละ 3.88

อัตราเงินเฟ้อของไทยเมื่อเทียบกับต่างประเทศ (ข้อมูลล่าสุดเดือนกุมภาพันธ์ 2566) พบว่า **เงินเฟ้อไทยต่ำเป็นอันดับที่ 20 จาก 134 เขตเศรษฐกิจ**ที่มีการประกาศตัวเลข ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าหลาย **เขตเศรษฐกิจ** อาทิ สหรัฐอเมริกา อิตาลี สหราชอาณาจักร เม็กซิโก อินเดีย และเกาหลีใต้ รวมถึงประเทศในอาเซียน ทั้งลาว ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และเวียดนาม

อัตราเงินเฟ้อที่สูงขึ้นร้อยละ 2.83 (YoY) ในเดือนนี้ เป็นการสูงขึ้นในอัตราที่ชะลอตัวตามราคาสินค้าทั้งในหมวดอาหาร และหมวดอื่น ๆ ที่ไม่ใช่อาหาร ดังนี้

หมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ สูงขึ้นร้อยละ 5.22 (YoY) ชะลอตัว ต่อเนื่องจากเดือนกุมภาพันธ์ 2566 ที่สูงขึ้นร้อยละ 5.74 สินค้าที่ราคาสูงขึ้น อาทิ ผักและผลไม้ (มะนาว กะหล่ำปลี แตงกวา แตงโม ส้มเขียวหวาน ฝรั่ง) ตามปริมาณผลผลิตที่เข้าสู่ตลาดน้อย ไข่ไก่ เนื้อสุกร ไก่สด ราคาสูงขึ้นเนื่องจากช่วงที่ผ่านมา แต่มีแนวโน้มชะลอตัว ข้าวสาร ตามโปรโมชัน ซีอิ๊ว น้ำพริกแกง กาแฟ/ชา (ร้อน/เย็น) และน้ำอัดลม เนื่องจากต้นทุนการผลิตที่ยังสูงกว่าเดือนมีนาคม 2565 ประกอบกับความต้องการมีอย่างต่อเนื่องตามภาวะเศรษฐกิจ นอกจากนี้ อาหารสำเร็จรูป (กับข้าวสำเร็จรูป ข้าวราดแกง อาหารแช่) ปรับขึ้นเล็กน้อย สำหรับสินค้าที่ราคาลดลง อาทิ ผักคะน้า ผักชี ขึ้นฉ่าย กลัวยหอม ทุเรียน น้ำมันพืช มะพร้าว (ผลแห้ง/ชุด) และมะขามเปียก

หมวดอื่น ๆ ที่ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม สูงขึ้นร้อยละ 1.22 (YoY) ชะลอตัวต่อเนื่องจากเดือนกุมภาพันธ์ 2566 ที่สูงขึ้นร้อยละ 2.47 สินค้าที่ราคายังคงสูงขึ้น อาทิ ค่าไฟฟ้า ก๊าซหุงต้ม ค่าโดยสารสาธารณะ (แท็กซี่ เรือ รถเมล์เล็ก/สองแถว เครื่องบิน) น้ำมันเชื้อเพลิงบางประเภท (น้ำมันดีเซล ก๊าซยานพาหนะ (LPG) ค่าการศึกษา ค่าใช้จ่ายส่วนบุคคล และสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความสะอาด (สบู่ถูตัว ยาสีฟัน น้ำยาปรับผ้านุ่ม ผลิตภัณฑ์ซักผ้า) นอกจากนี้ ค่าบริการส่วนบุคคล (ค่าแต่งผมชาย/สตรี ค่าทาสีเล็บ) เพิ่มขึ้นเล็กน้อย อย่างไรก็ตาม ยังมีสินค้าสำคัญหลายรายการราคาลดลง ซึ่งส่งผลให้ราคาสินค้าที่ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่มในภาพรวมชะลอตัวค่อนข้างมาก อาทิ น้ำมันเชื้อเพลิงในกลุ่มแก๊สโซฮอล์และเบนซิน เครื่องใช้ไฟฟ้า (เครื่องปรับอากาศ เครื่องซักผ้า) เสื้อผ้าบุรุษ หน้ากากอนามัย โคมไฟกลางแจ้ง ที่เขียนคิ้ว ผลิตภัณฑ์เปลี่ยนสีผม ค่าสมาชิกเคเบิลทีวี เครื่องรับโทรทัศน์มือถือ และค่าทัศนอาภรณ์ในประเทศ

เงินเฟ้อพื้นฐาน เมื่อหักอาหารสดและพลังงานออก **สูงขึ้นร้อยละ 1.75 (YoY)** ชะลอตัวต่อเนื่องจากเดือนกุมภาพันธ์ 2566 ที่สูงขึ้นร้อยละ 1.93 (YoY)

ดัชนีราคาผู้บริโภคในเดือนนี้ เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า **ลดลงร้อยละ 0.27 (MoM)** ตามราคาสินค้าในหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ **ที่ลดลงร้อยละ 0.53** สินค้าที่ราคาลดลง อาทิ เนื้อสัตว์ (เนื้อสุกร ไก่สด) ผักและผลไม้สด (แตงกวา ผักกาดขาว ผักบุ้ง กลัวยหอม มะม่วง ฝรั่ง) เนื่องจากปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมา รวมทั้ง น้ำมันพืช ปรับลดลงตามราคาวัตถุดิบ ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร ชาสำเร็จรูปพร้อมดื่ม และอาหารโทรสั่ง (delivery) และสินค้าในหมวดอื่น ๆ ที่ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม **ลดลงร้อยละ 0.08** ตามการลดลงของราคาน้ำมันเชื้อเพลิงเกือบทุกประเภท หมวดเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า (เสื้อบุรุษ/สตรี) เครื่องปรับอากาศ เครื่องซักผ้า ตู้เย็น น้ำยาล้างห้องน้ำ สบู่ถูตัว โคมไฟกลางแจ้ง น้ำหอม และผลิตภัณฑ์ป้องกันและบำรุงผิว

2. แนวโน้มเงินเฟ้อ

แนวโน้มอัตราเงินเฟ้อไตรมาสที่ 2 ปี 2566 มีแนวโน้มชะลอตัว เนื่องจากราคาสินค้าสำคัญหลายรายการมีแนวโน้มลดลง โดยเฉพาะน้ำมันเชื้อเพลิงที่ส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อเงินเฟ้อประกอบกับฐานราคาปี 2565 อยู่ระดับสูง และมาตรการช่วยเหลือค่าครองชีพของภาครัฐที่มีอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ การส่งออกของไทยที่ชะลอตัว และการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ย อาจส่งผลให้กำลังซื้อของภาคธุรกิจและประชาชนลดลง ซึ่งมีส่วนทำให้อัตราเงินเฟ้อชะลอตัว อย่างไรก็ตาม ค่าไฟฟ้า และก๊าซหุงต้มที่ยังอยู่ระดับสูง รวมทั้งการขาดแคลนแรงงาน ยังคงเป็นสาเหตุที่ทำให้ต้นทุนอยู่ระดับสูง นอกจากนี้ เศรษฐกิจของไทยที่ฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง รวมถึงเทศกาลสงกรานต์ วันหยุดยาว และการหาเสียงของพรรคการเมือง ทำให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจมีมากขึ้น และจะส่งผลต่ออุปสงค์โดยรวม ราคาสินค้าและบริการ ตามลำดับ ซึ่งจะต้องติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิดต่อไป

ทั้งนี้ กระทรวงพาณิชย์ได้ปรับตัวเลขคาดการณ์อัตราเงินเฟ้อทั่วไป ปี 2566 เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบัน จากระหว่างร้อยละ 2.0 - 3.0 (ค่ากลาง 2.5) เป็นระหว่างร้อยละ 1.7 - 2.7 (ค่ากลาง 2.2) และหากสถานการณ์เปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญจะมีการทบทวนอีกครั้ง

สำหรับดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคโดยรวม เดือนมีนาคม 2566 อยู่ที่ระดับ 52.3 ยังคงอยู่ในช่วงเชื่อมั่นติดต่อกันเป็นเดือนที่ 5 (นับตั้งแต่เดือนธันวาคม 2565) แม้ว่าจะปรับลดลงเล็กน้อยจากระดับ 52.5 ในเดือนก่อนหน้า เป็นการปรับลดลงทั้งดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคในปัจจุบัน และในอนาคต (3 เดือนข้างหน้า) สาเหตุการปรับลดลงเล็กน้อยแต่ยังคงอยู่ในช่วงเชื่อมั่นโดยรวมมาจาก (1) เศรษฐกิจในประเทศฟื้นตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยได้รับแรงสนับสนุนจากการท่องเที่ยว และการบริโภคในประเทศ (2) ราคาสินค้าอุปโภคบริโภคบางรายการปรับลดลง โดยเฉพาะน้ำมันเชื้อเพลิง เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า (3) มาตรการลดค่าครองชีพและการกระตุ้นเศรษฐกิจจากภาครัฐ อาทิ การตรึงค่าไฟฟ้าภาคครัวเรือน และโครงการเราเที่ยวด้วยกันเฟส 5 และ (4) พรรคการเมืองเริ่มหาเสียงเพื่อเลือกตั้งในกลางเดือนพฤษภาคมนี้ ส่งผลให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น รวมทั้งประชาชนส่วนมากคาดหวังที่จะมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการเมืองส่งผลให้ความเชื่อมั่นอยู่ในเกณฑ์ดี อย่างไรก็ตาม ประชาชนยังมีความกังวลต่อภาระค่าครองชีพที่ยังคงอยู่ในระดับสูง โดยเฉพาะค่าไฟฟ้าภาคครัวเรือนที่ปรับเพิ่มขึ้น ซึ่งอาจจะส่งผลต่อความเชื่อมั่นของประชาชนในระยะต่อไป

3. เรื่อง รายงานประจำปี (กรกฎาคม-ธันวาคม 2565) ของธนาคารแห่งประเทศไทย

คณะรัฐมนตรีรับทราบตามที่กระทรวงการคลัง (กค.) เสนอรายงานประจำปี (กรกฎาคม-ธันวาคม 2565) ของธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) (เป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติ ธปท. พ.ศ. 2485 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 61 ซึ่งบัญญัติให้ทุกหกเดือน ให้ ธปท. จัดทนายงานสภาพเศรษฐกิจนโยบายการเงิน นโยบายสถาบันการเงิน นโยบายระบบการชำระเงิน แนวทางการดำเนินงาน และประเมินผล เพื่อเสนอต่อรัฐมนตรีเพื่อรายงานคณะรัฐมนตรีทราบ) สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

1. ภาพเศรษฐกิจ

1.1 เศรษฐกิจไทยในช่วงครึ่งปีหลังของปี 2565 ขยายตัวที่ร้อยละ 2.9 จากช่วงเดียวกันของปีก่อนและจากที่ขยายตัวร้อยละ 2.3 ในช่วงครึ่งแรกของปี โดยการบริโภคภาคเอกชนเพิ่มขึ้นในทุกหมวดหมู่สินค้า และการลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้นสอดคล้องกับการฟื้นตัวของภาคเศรษฐกิจและความเชื่อมั่นของภาคธุรกิจที่ดีขึ้น ส่วนการส่งออกบริการปรับตัวดีขึ้นหลังจากผ่อนคลายมาตรการจำกัดการเดินทางระหว่างประเทศของทั้งประเทศไทยและต่างประเทศ ขณะที่การใช้จ่ายภาครัฐหดตัวทั้งจากการอุปโภค บริโภค และการลงทุนของภาครัฐ

1.2 อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐและดัชนีค่าเงินบาทเฉลี่ยอ่อนค่าลงในช่วงครึ่งหลังของปีตามการแข็งค่าของเงินดอลลาร์สหรัฐและจากนโยบายการเงินที่เข้มงวดต่อเนื่องของธนาคารกลางสหรัฐอเมริกา อย่างไรก็ตาม เงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ และดัชนีค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้นในช่วงปลายปี ตามการคาดการณ์ว่าธนาคารกลางสหรัฐอเมริกาส่งออกดอกเบี้ยนโยบายในอัตราที่ชะลอลงและมุมมองเชิงบวกของนักลงทุนต่อการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ รวมทั้งการผ่อนคลายมาตรการการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) เป็นศูนย์ (Zero-COVID) ของสาธารณรัฐประชาชนจีน

1.3 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปอยู่ที่ร้อยละ 6.54 เพิ่มขึ้นจากในช่วงครึ่งแรกของปีอยู่ที่ร้อยละ 5.61 ตามราคาอาหารสด อย่างไรก็ตาม แรงกดดันเงินเฟ้อด้านอุปทานทยอยคลี่คลายตามราคาพลังงานและสินค้าโภคภัณฑ์โลกที่ปรับลดลง นอกจากนี้ ในช่วงครึ่งแรกของปีผู้ประกอบการทยอยส่งผ่านต้นทุนที่สูงขึ้น ทำให้อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเพิ่มขึ้น เช่น อาหารสำเร็จรูป และค่าโดยสารสาธารณะ ทั้งนี้ จะต้องติดตามการส่งผ่านต้นทุนและการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวที่อาจส่งผลให้แรงกดดันเงินเฟ้อด้านอุปสงค์เพิ่มขึ้น

1.4 เสถียรภาพด้านต่างประเทศของไทยอยู่ในเกณฑ์ดี โดยดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุล 6.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงจากในช่วงครึ่งแรกของปีที่ขาดดุล 10.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งขาดดุลลดลงจากรายรับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เพิ่มขึ้นและรายจ่ายค่าระวางสินค้าที่ลดลงขณะที่ดุลการค้าเกินดุลลดลงตามการส่งออกสินค้าที่ลดลงจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้า

2. การดำเนินงานของ ธปท. สรุปได้ ดังนี้

2.1 แนวทางการดำเนินงานและประเมินผลนโยบายการเงิน ประกอบด้วย

2.1.1 เป้าหมายนโยบายการเงิน คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) กำหนดให้ใช้อัตราเงินเฟ้อทั่วไปในช่วงร้อยละ 1-3 เป็นเป้าหมายนโยบายการเงินด้านเสถียรภาพราคาสำหรับระยะปานกลางและสำหรับปี 2566 ต่อเนื่องจากปี 2565

2.1.2 การดำเนินนโยบายการเงิน

(1) นโยบายอัตราดอกเบี้ย ในช่วงครึ่งหลังของปี 2565 กนง. ทยอยปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบาย จำนวน 3 ครั้ง โดย ณ สิ้นปี 2565 อยู่ที่ร้อยละ 1.25 ส่งผลให้ต้นทุนการกู้ยืมของภาคเอกชนทยอยปรับสูงขึ้นแต่ไม่เป็นอุปสรรคต่อการขยายตัวของสินเชื่อและการระดมทุนของภาคเอกชนโดยรวม ทั้งนี้ กนง. ประเมินว่า การปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยแบบค่อยเป็นค่อยไปเป็นแนวทางการดำเนินนโยบายการเงินที่เหมาะสม

(2) นโยบายอัตราแลกเปลี่ยน ในช่วงครึ่งหลังของปี 2565 เงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐเคลื่อนไหวผันผวนตามนโยบายของธนาคารกลางสหรัฐอเมริกา โดยปรับตัวอ่อนค่าลงในช่วงแรกจากการดำเนินนโยบายที่เข้มงวดอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ค่าเงินบาทปรับแข็งค่าขึ้นตั้งแต่ช่วงเดือนพฤศจิกายน 2565 เป็นต้นมา

ตามการคาดการณ์ว่าธนาคารกลางสหรัฐอเมริกาจะชะลอการเร่งขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบาย รวมทั้งผลจากการผ่อนคลายมาตรการโควิด-19 ของจีนในเดือนธันวาคม 2565 และการผ่อนคลายการเดินทางระหว่างประเทศของจีนในเดือนมกราคม 2566 ทั้งนี้ ธปท. ได้ปรับปรุงหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจเงินตราต่างประเทศให้ยืดหยุ่นและคล่องตัวขึ้น เช่น การขยายขอบเขตการหาธุรกรรมและการสนับสนุนให้มีผู้ประกอบการรายใหม่ ซึ่งจะช่วยให้เกิดการแข่งขันและส่งเสริมการเข้าถึงบริการด้านเงินตราต่างประเทศของผู้ประกอบการรายย่อย

(3) การรักษาเสถียรภาพระบบการเงิน กนง. เห็นความสำคัญของมาตรการเฉพาะจุดและแนวทางแก้ไขปัญหานี้สำหรับกลุ่มเปราะบางเนื่องจากฐานะการเงินของภาคธุรกิจโดยเฉพาะกลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises: SMEs) และครัวเรือนบางกลุ่มที่ยังเปราะบางและอ่อนไหว รวมถึงภาระหนี้ที่สูงขึ้น กนง. จึงเห็นควรปรับโครงสร้างหนี้ให้สอดคล้องกับความสามารถในการชำระหนี้ในระยะยาวของลูกหนี้ ซึ่งจะช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างตรงจุด

2.2 แนวทางการดำเนินงานและประเมินผลนโยบายสถาบันการเงิน สรุปได้ ดังนี้

2.2.1 ด้านนโยบายกำกับสถาบันการเงินและการรักษาเสถียรภาพของระบบการเงินและเศรษฐกิจโดยรวม เช่น (1) การปรับปรุงหลักเกณฑ์ด้านธรรมาภิบาล และกลไกการควบคุมภายในของสถาบันการเงินและกลุ่มธุรกิจทางการเงินใน 2 ส่วนหลัก ได้แก่ 1) หลักเกณฑ์ด้านธรรมาภิบาลเพื่อจัดหมวดหมู่และสร้างความยืดหยุ่นให้รองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต และ 2) หลักเกณฑ์ด้านกลไกการควบคุมภายในเพื่อยกระดับแนวปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน (2) การปรับปรุงหลักเกณฑ์เพื่อยกระดับการให้บริการแก่ลูกค้าอย่างเป็นธรรมใน 2 เรื่อง ได้แก่ 1) การขยายขอบเขตการบังคับใช้ให้ครอบคลุมผู้ให้บริการภายใต้การกำกับของ ธปท. และ 2) การปรับปรุงหลักเกณฑ์การคิดดอกเบี้ยผิดนัดชำระหนี้และการตัดชำระหนี้ โดยขยายขอบเขตหลักเกณฑ์ให้ครอบคลุมลูกหนี้รายใหญ่และบังคับใช้กับผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตที่ไม่ใช่สถาบันการเงินเพิ่มเติม และ (3) การประเมินธนาคารพาณิชย์ที่มีความสำคัญเชิงระบบในประเทศ โดยจะทบทวนกรอบการประเมินธนาคารพาณิชย์ให้สอดคล้องกับภูมิทัศน์ใหม่ของภาคการเงินไทยและครอบคลุมถึงความเสี่ยงใหม่ ๆ เช่น ความเชื่อมโยงกับธุรกิจขนาดใหญ่และธุรกิจที่เกี่ยวข้องในห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain)

2.2.2 ด้านการพัฒนาระบบสถาบันการเงิน ได้แก่ (1) แนวทางการแก้ไขปัญหานี้ครัวเรือนอย่างยั่งยืน โดยจะจัดทำเอกสารทิศทางการแก้ไขปัญหานี้ครัวเรือนอย่างยั่งยืนเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหานี้ครัวเรือนไทยและแนวทางการแก้ไขปัญหานี้อย่างครบวงจร ประกอบด้วย การบรรเทาภาระหนี้เดิมและการดูแลการปล่อยหนี้ให้มีคุณภาพ (2) ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมและแนวนโยบายการดำเนินธุรกิจสถาบันการเงินโดยคำนึงถึงมิติด้านสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยจะจัดทำเอกสารทิศทางการพัฒนาสู่ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมภายใต้ภูมิทัศน์ใหม่ภาคการเงินไทย ซึ่งจะมีการวางรากฐานที่สำคัญ เช่น การจัดทำมาตรฐานการจัดกลุ่มกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมร่วมกับภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการเงิน การเร่งส่งเสริมให้สถาบันการเงินผนวกแนวคิดด้านสิ่งแวดล้อมให้เป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานอย่างมีมาตรฐาน และการยกระดับความรู้และความชำนาญของบุคลากรภาคการเงิน และ (3) กรอบหลักเกณฑ์การให้ใบอนุญาตธนาคารพาณิชย์ไร้สาขา โดยจะมีผู้ให้บริการประเภทใหม่ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการใช้เทคโนโลยี

บริการดิจิทัล และข้อมูลที่หลากหลาย มาพัฒนาบริการทางการเงินรูปแบบใหม่ที่ตอบโจทย์ความต้องการของลูกค้าได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะกลุ่มลูกค้ารายย่อยและ SMEs

2.3 แนวทางการดำเนินงานและประเมินผลนโยบายระบบชำระเงินเพื่อให้ระบบชำระเงินของไทยมีประสิทธิภาพและมั่นคงปลอดภัย และยกระดับการกำกับดูแลระบบการชำระเงินของประเทศให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดยมีการดำเนินงาน เช่น (1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการชำระเงินที่สามารถใช้ประโยชน์ร่วมกันและเชื่อมโยงกันได้ โดยจัดทำโครงการ Smart Financial and Payment Infrastructure for Business เพื่อส่งเสริมธุรกิจดิจิทัลและการชำระเงินด้วยดิจิทัลอย่างครบวงจร รวมทั้งคาดว่าจะเริ่มเปิดให้บริการได้ภายในปี 2566 (2) การสร้างสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการแข่งขันของผู้ให้บริการการชำระเงินและการใช้เทคโนโลยีใหม่ พัฒนานวัตกรรมทางการเงินในประเทศและระหว่างประเทศ โดยผลักดันให้ธนาคารพาณิชย์เข้าร่วมการให้บริการ QR Code แก่นักท่องเที่ยวต่างชาติ ซึ่งได้มีการเชื่อมโยงการชำระเงินระหว่างประเทศผ่าน QR Code เรียบร้อยแล้วกับราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม มาเลเซีย สาธารณรัฐอินโดนีเซีย และสาธารณรัฐสิงคโปร์ (3) การขยายและส่งเสริมการชำระเงินด้วยดิจิทัลให้ครอบคลุมและทั่วถึงยิ่งขึ้น โดยส่งเสริมให้ระบบขนส่งสาธารณะรองรับการชำระเงินด้วยบัตรเครดิตและบัตรเดบิต รวมทั้งจะมีการเพิ่มช่องทางการชำระค่าโดยสารผ่านทางดิจิทัลต่อไป (4) การให้ความรู้เกี่ยวกับการชำระเงินด้วยดิจิทัลอย่างปลอดภัย โดยมีการลงพื้นที่ให้ความรู้เรื่องการใช้งานธนบัตรอย่างถูกต้องปลอดภัยและแนะนำการใช้งานการชำระเงินด้วยดิจิทัลให้กับกลุ่มแม่ค้า และ (5) การปรับปรุงหลักเกณฑ์ที่เป็นอุปสรรคหรือมีขั้นตอนมากเกินไป และการวางกรอบกำกับดูแลให้เหมาะสมกับนวัตกรรมทางการเงินและการพัฒนาเครื่องมือการกำกับดูแล โดยได้พัฒนาเครื่องมือในการกำกับตรวจสอบบนฐานความเสี่ยงและการกำกับตรวจสอบแบบต่อเนื่อง มีเครื่องมือที่นำมาใช้แล้ว ได้แก่ e-Payment Dashboard ที่สะท้อนความเสี่ยงด้านปฏิบัติการและความเสี่ยงด้านกฎระเบียบของผู้ให้บริการที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน และเครื่องมือเพื่อประเมินความเสี่ยงด้านการกำกับดูแลกิจการตามหลักการสอบทานและถ่วงดุล

ที่มา : <http://www.thaigov.go.th>

(โปรดตรวจสอบมติคณะรัฐมนตรีที่เป็นทางการจากสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีอีกครั้ง)

จัดทำโดย : สำนักงานคลังจังหวัดตาก

เบอร์โทรศัพท์ 0-5551-2089 , 0-5551-1010